

№24 (9 ЖОВТНЯ 2015)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА

ЗМІСТ

ВНУТРІШНЯ ПОЛІТИКА.....	1
НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА І ОБОРОНА.....	3
ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА.....	5
ЕКОНОМІКА.....	5
ЕНЕРГЕТИКА.....	6
СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА.....	6
СОЦІОЛОГІЯ.....	7
ПОДІЇ ЦЕНТРУ РАЗУМКОВА.....	8

ЩЕ Є МОЖЛИВІСТЬ ВИПРАВИТИ ПОМИЛКИ У ЗАКОНОПРОЕКТІ ПРО ЗМІНИ ДО КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

На сьогодні існує проблема можливості внесення змін до Конституції в умовах фактичного воєнного стану, адже 157 стаття Основного Закону говорить про те, що в умовах воєнного стану не можна вносити зміни до Конституції. Я вважаю, що торкатися Конституції потрібно тільки в спокійний час.

Немає сумніву, що по суті в Україні присутні умови воєнного стану – йде війна. Але ми, юристи, маємо орієнтуватися на формальні речі. А формально у нас у країні ніхто воєнного стану не оголошував. Хоча Президент, виходячи з ситуації, не те, що мав право, а був зобов'язаний ввести воєнний стан. Причому, це не треба було робити по всій Україні, достатньо – в кількох областях. І хоча ознак воєнного стану більш, ніж достатньо, але формально він так і не був оголошений. Відповідно, якщо ми вже почали процес конституційних змін, то його потрібно завершити.

Навіть у лівих тоді перемкнулася свідомість – вони розуміли, що долучені до історичних рішень. Деяких з них за “неправильні” голосування більше не включали в передвиборчі списки, але вони зробили свою справу, і тому треба віддати їм належне. В парламенті перших скликань не було економічної складової, комерціалізація Верховної Ради почала відбуватися ближче до парламентських виборів 1998 року.

Звичайно, коли дивишся на нинішній парламент, то розумієш, які механізми там працюють. За великим рахунком, парламентсько-президентської республіки у нас немає. А тим паче, ми не можемо говорити про перспективу парламентської республіки, тому що елементарно не маємо справжніх партій. Усе, що ми маємо, це політичні проекти. Сьогодні у Верховній Раді ми спостерігаємо не парламентську роботу, а вирішення політичних і кулуарних питань. Давайте згадаємо, що була така собі Коаліційна угода. Що з неї виконано?

Говорити про розвиток парламентаризму, звичайно, не доводиться. І доки суспільство буде терпіти це, ми будемо приречені. Так, громадянське суспільство прокидається, люди хочуть брати участь у процесах – Євромайдан цьому підтвердження. Але громадянське суспільство так і не змогло перетворитися на суб'єкт відносин, не змогло організуватися. Поки суспільство не прийде до висновку необхідності створення справжніх партій, результату не буде.

Повна версія [ТЕКСТУ](#)

Науковий консультант з правових
питань Центру Разумкова
Віктор МУСІЯКА

Важко сказати чи знайдеться в парламенті потрібна кількість голосів для внесення цих змін. Я не виключаю, що різними методами можуть скомпонувати ці 300 голосів. Але щоб у суспільстві остаточно не склалося враження, що хтось хоче підім'яти під себе владу, цього робити не треба. Фахівці підказують, та і сама влада бачить, що цей законопроект потрібно відредагувати. Зараз ще є можливість виправити помилки, знову відправити до Конституційного Суду і попередньо проголосувати ще на цій сесії. А далі остаточне голосування у лютому наступного року. Ми ще маємо час, щоб нормально провести цей процес і внести необхідні правки до законопроекту.

Чимало запитань виникає до стану сучасного парламентаризму. Перший парламент фактично ухвалив рішення і заснував державу. Другий – дав Конституцію. Доводилося домовлятися з комуністами, і нам це вдавалося.

УКРАЇНЦІ ВТРАТИЛИ ДОВІРУ ДО ВЛАДИ І ДЕДАЛІ ЧАСТІШЕ РОЗРАХОВУЮТЬ ЛИШЕ НА СЕБЕ

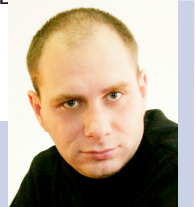
Дві третини українців вважають, що країна розвивається у неправильному напрямку. Прихід нової влади з новим кредитом довіри і надією на реформи справді викликав певну ейфорію. Але це все поєднувалося з втратою Криму і бойовими діями на Донбасі. Тому великої ейфорії не було. Водночас українці дійсно дуже песимістично і скептично оцінюють економічну ситуацію, темпи проведення реформ і рівень боротьби з корупцією.

Загалом для всіх реформ оцінки відверто низькі. Скажімо, за десятибальною шкалою більшість реформ оцінюють менше, ніж на три бали. Вище оцінюють тільки реформу правоохоронної системи – середня оцінка 3,56. Реформа системи нацбезпеки і оборони – 3,36, популяризація України у світі – 4,24. Тобто навіть ці більш успішні реформи оцінюють дуже низько. За старою п'ятибальною шкалою цедесь на двічк з плюсом. Решта – на двічк без плюса. Тому дійсно реформи оцінюються досить погано.

Однак майже половина українців вважають, що країна зможе подолати проблеми у віддаленій перспективі. І ми бачимо, що ті зміни, які почалися в суспільстві, тривають. На жаль, ці зміни поки не переносяться на владу. Але ми бачимо, що волонтерський рух, в широкому сенсі, не захлинувся, хоча ейфорія пройшла. Люди продовжують щось робити, українці все більше і більше починають розраховувати на себе. Я думаю, що саме з цим пов'язаний певний оптимізм. Звичайно, маючи важелі влади, значно легше проводити якісь зміни. Але якщо влада цього не хоче робити, то громадяни, напевно, зможуть, але це займе набагато більше часу і зусиль

Повна версія [тексту](#)

Директор соціологічної служби
Центру Разумкова
Андрій БИЧЕНКО

ПЕРЕВИБОРИ ПАРЛАМЕНТУ ЛИШЕ ЗАГАЛЬМУЮТЬ МОДЕРНІЗАЦІЮ КРАЇНИ

В Україні деякі політичні сили і фінансово-промислові групи намагаються спровокувати проведення дострокових парламентських виборів.

Україні не потрібні зараз перевибори парламенту. Зараз особливий етап у житті держави, коли необхідно зосередитися на питаннях модернізації. Коли ми говоримо про реформи, потрібно розуміти, що хтось повинен узяти на себе політичну відповідальність і робити не те, що приємно виборцям, а те, що потрібно країні.

Якщо ж ми опинимося у стані передвиборчої кампанії, а ми частково вже в ній (скоро місцеві вибори), то ми побачимо параліч роботи Верховної Ради. Політики перед виборами вдаються до популізму і гучних обіцянок. Вони можуть ігнорувати свої зобов'язання, прописані в коаліційній угоді заради рейтингів і симпатії виборців. Така ситуація веде до того, що робота парламенту стає неефективною. А зараз ефективність потрібна як ніколи. Пакет законів для набуття чинності Угоди про асоціацію з ЄС вимагає злагодженої і синхронізованої роботи парламенту і Кабміну. Якщо ми знову розбалансиємо зв'язку законодавчої і виконавчої гілок влади, то відкотимося назад. І потім не ясно, звідки почнемо знову.

Саме політичні амбіції підштовхують сили всередині країни вимагати перевиборів. Зрозуміла мотивація старих і нових гравців.

По-перше, відбуваються спроби реінкарнації Партії регіонів і її політичних спадкоємців.

По-друге, на політичну арену виходять бізнес-групи, не представлені у владі. Вони хочуть пройти на місцевому рівні і далі. Хтось невдоволений політикою деолігархізації і хоче повернути свої позиції. Саме тому зараз швидко з'являються політичні проекти, які розраховані лише на доступ до влади. Вони не є представниками груп населення. Це лише за назвою вони партії, а по суті — технологічні проекти. Якби в цих умовах відбулися парламентські вибори, то уявіть собі результат. З'явиться купа різновекторної опозиції до партій, які взяли на себе відповідальність і втрачають рейтинг через непопулярні рішення. Ці вибори сформували б деструктивний баланс сил.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора -
директор політико-правових
програм Центру Разумкова
Юрій ЯКИМЕНКО

У РІШЕННІ ПРО ПЕРЕНЕСЕННЯ “ВИБОРІВ” У Т.ЗВ. ЛНР І ДНР ЧІТКО ПРОГЛЯДАЄТЬСЯ РОСІЙСЬКА ПОЗИЦІЯ

Рішення про перенесення “виборів” у ЛНР і ДНР – це не самостійне рішення бойовиків, а рішення Росії, яка вказує, що їм слід або не слід робити в даний момент. Це тактичний хід – чергове затягування часу, щоб змусити Україну виконувати вимоги супротивника. Ці вимоги бойовиків (які, до слова, не скасовують “вибори”, а відкладають їх) прозвучали 6 жовтня. Серед них – особливий статус частини Донбасу, недопущення переслідування бойовиків, внесення змін до Конституції України після узгодження з представниками ДНР і ЛНР. У цьому абсолютно чітко проглядається російська позиція, яка, таким чином, прагне повністю реалізувати свої цілі під прикриттям нібито реалізації Мінських домовленостей.

Безумовно, те, що не відбудуться “вибори” 18 жовтня і 1 листопада, відкриє можливість для проведення інших виборів, які передбачені Мінською угодою, згідно з планом по врегулюванню конфлікту на Сході України. Так що це можна вважати певною передумовою для реалізації подальших кроків з повернення контролю над окупованими Україною територіями Донбасу. Але насправді, немає гарантій, що ці кроки будуть реалізовані і дадуть результат. Тобто передумови є - гарантій результату немає.

Повна версія [тексту](#)

Заступник генерального директора –
директор політико-правових програм
Центру Разумкова Юрій ЯКИМЕНКО

УКРАЇНА ЗДАТНА ВИРОБЛЯТИ ЛИШЕ НЕВЕЛИКУ КІЛЬКІСТЬ ОЗБРОЄННЯ САМОСТІЙНО

Захисне і оборонне оснащення, яке погодилися надати Україні Сполучені Штати, неможливо використовувати в наступальних операціях. Ідеться саме про оборонне озброєння, яке спрямоване насамперед на зниження амбіцій агресора. Комплекси антибатареїної боротьби зменшують імовірність несподіваного ураження українських військових артилерією противника, запобігають раптовим атакам і обстрілам мирних населених пунктів.

Ще до подій на сході України і в Криму Сполучені Штати надавали постійну військову допомогу,

*Співдиректор програм
зовнішньої політики та міжнародної
безпеки Центру Разумкова
Олексій МЕЛЬНИК*

зокрема, як один із показників, на двадцять мільйонів доларів за двома програмами технічної допомоги. Як правило, це було устаткування військового характеру, але не зброя — засоби зв'язку, армійські позашляховики, що брали участь у спільних навчаннях і миротворчих операціях.

Водночас, попри потужну і розвинену систему військово-промислового комплексу, за системою замкнутого циклу в Україні можна виробляти незначну кількість військової продукції. Навіть якщо буде спроба налагодити нове виробництво на наявних потужностях, комплектуючі в готовому вигляді будуть або купуватися за кордоном або на інших українських підприємствах. Потенціал українського ринку зброї для збройних сил просто величезний — за останні 23 роки практично не було закупівель нового озброєння для української армії.

Повна версія [тексту](#)

РОСІЯ ХОЧЕ ВІДВЕРНУТИ УВАГУ СВІТОВОЇ СПІЛЬНОТИ ВІД КОНФЛІКТУ НА ДОНБАСІ

Якщо аналізувати події у Сирії та Україні, то тут є, безумовно, прямий зв'язок, і поки що він є неоднозначний. Важко стверджувати, чи це буде на користь Україні чи це навпаки — зашкодить нам.

Операція на Донбасі була відверненням уваги від Криму, і зараз перемир'я, яке відбувається на Донбасі, підписання якихось технічних угод про відведення озброєння калібром менше 100 мм — це знову ж таки елемент тієї самої гри Росії. До того ж, Сирія — це можливість повністю приборкоти український конфлікт зі світових медіа і переконати тим самим, що справжні події відбуваються там.

Повна версія [тексту](#)

*Співдиректор програм зовнішньої політики
та міжнародної безпеки
Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК*

РОСІЯ БУДУЄ НОВІ ВІЙСЬКОВІ БАЗИ ДЛЯ ТРИВАЛОЇ КОНФРОНТАЦІЇ З УКРАЇНОЮ

У 2006-2007 році Росія повністю вивела свої військові бази з Грузії, розташувавши їх на російській території, проте в безпосередній близькості до грузинського кордону. Наступний 2008-й рік російсько-грузинської війни став яскравим підтвердженням того, що побоювання не були безпідставними.

Сьогодні Росія будує вже другу військову базу на кордоні з Україною. Це свідчить про те, що у росіян є довгострокові плани з ведення агресивних дій стосовно України. Війна не завершена і конфронтація буде тривалою.

База знаходиться в безпосередній близькості до українсько-російського кордону (всього 45 км). Тобто час активації російських військ буде мінімальним. За непідтвердженими даними, нова база зможе прийняти більше 5 тис. солдатів і більше 1,3 тис. одиниць бойової техніки.

Більше того, коли розраховується рівень загроз, до уваги береться не лише кількість техніки і особовий склад, але і цілі протилежної сторони. Всі ці чинники потрібно враховувати в стратегічних

документах України. Якби між Росією і Україною не було конфлікту, то на будівництво баз можна було б не звертати уваги. Але в контексті останніх подій і відсутності навіть натяків на зміну політики Росії стосовно України, такі чинники потрібно враховувати.

У нас є потенційний противник, який не лише на словах, але і прямими діями демонструє, що будь-які розмови про можливість відновлення стосунків між РФ і Україною в короткостроковій перспективі неможливі. При цьому потенційним напрямом удару Росії залишається вся лінія східних і південних кордонів України. Будь-який напрям з цього боку є вразливим.

Не варто покладатися на перемир'я на Донбасі — це лише елемент тактики і гібридної війни. Його не можна вважати початком врегулювання чи стабілізації ситуації на сході країни.

Повна версія [тексту](#)

*Співдиректор програм зовнішньої політики
та міжнародної безпеки
Центру Разумкова Олексій МЕЛЬНИК*

УКРАЇНА НЕ СТАНЕ РОЗМІННОЮ МОНЕТОЮ У ПРОТИСТОЯННІ РОСІЇ ТА ЗАХОДУ

Підписана чергова угода в Мінську про відведення з лінії зіткнення озброєння калібром менше ніж 100 мм, може тимчасово позначитися на зниженні інтенсивності бойових дій у зоні конфлікту. Але насправді, всі ці заходи не ведуть до якоїсь кінцевої мети. Це спроби показати, що “мінський формат” працює. Спочатку ставили питання про відведення зброї великого калібру, зараз про відведення зброї дрібного калібру, але не ставиться питання про відведення військ. А без відведення військ, немає гарантії, що бойові дії не відновляться. Причому йдеться про відведення озброєння від лінії зіткнення, а не за межі окупованих територій.

“Мінський формат”, недолугий тим, що питання збройного зіткнення пов'язуються з питаннями внутрішньополітичного устрою України. А так ми ніколи ні до якого консенсусу не дійдемо. Адже щойно Кремль не влаштовує внутрішньополітична ситуація в Україні, то тут же розгорається воєнний конфлікт у зоні зіткнення. Таким чином переговори варто розводити на два формати. В одному ми повинні вести переговори з терористичними організаціями “ДНР” і “ЛНР” (будь-яка держава повинна переговорюватися з терористами). І тут необхідно говорити про припинення вогню, відведення воєнних сил, обмін полоненими, гуманітарну допомогу і подібне. А всі питання конституційного устрою нашої країни або участі Росії (необов'язково, бо вона є агресором), необхідно вести в іншому форматі. До чого тут “ДНР”, “ЛНР”?

Гадаю, що надалі зберігатиметься хвилеподібна ситуація на Донбасі. Зараз Путін трохи припиши через Генасамблею ООН і напередодні виборів в Україні, які він спробує максимально використати, щоб привести своїх ставлеників до влади. Якщо ж він бачитиме, що це не вдається, то інтенсивність бойових дій знову підвищитися. Тоді Кремль домагатиметься своїх цілей, від яких він не відмовився, військовими засобами.

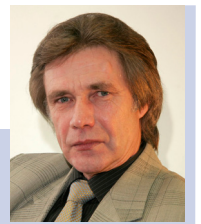
Що стосується російських військ у Сирії. Мета Путіна була обміняти “сирійське питання” на “українське”, а також пом'якшити санкції і прорвати міжнародну ізоляцію. Але він дістав відмову. Ми це почули навіть у промові Обама. Ніякою розмінною монетою Україна не стане. Путін розраховує, що він

збереже свою присутність у районі Близького Сходу, залишивши за собою важелі впливу. Це сировинний район, таким чином, Кремль хоче впливати на нафтовий ринок. Також він намагається розколоти Захід у питанні протидії терористам — “Ісламській державі”, прибравши за дужки свого улюбленого ставленика Асада. Путін спробував продемонструвати, що створюється нова коаліція проти терористів. У цьому напрямку йому навіть дещо вдалося зробити. Минулого тижня було укладено угоду між чотирма країнами про обмін розвідданими, куди ввійшла і Сирія. Тобто відмовлятися від підтримки Асада Путін явно не бажає. Але на це він теж отримав ясну відповідь, що основним винуватцем є саме Асад.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова
Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

ООН ДЕМОНСТРУЄ НИЗЬКУ ЕФЕКТИВНІСТЬ У ВРЕГУЛЮВАННІ ЗБРОЙНИХ КОНФЛІКТІВ У СВІТІ

Часто конфлікти, які намагається вирішити ООН, на жаль, закінчуються замороженими стадіями, після чого знову поновлюються.

Тут необхідний пошук інструментів. Альтернатив можна пропонувати безліч, питання в тому, хто їх висуває і які інтереси при цьому переслідує. Як відбудеться об'єднання цих стратегій у певну єдину стратегію — питання відкрите. Бажано було б, аби увага органу безпеки, яким є Рада Безпеки, була зосереджена на врегулюванні конфліктів на ранніх етапах виникнення.

Механізм використання вето у Раді Безпеки остаточно себе не вичерпав. Для того, щоб нівелювати якимось чином негативні речі, пов'язані з тим, що одна країна ветує вельми чутливі питання

по запобіганню і реагуванню на конфлікти, є процедура, передбачена Генеральною Асамблеєю ООН в резолюції 377. Вона називається “Єдність заради миру” від 1950р. Там передбачено, що в разі блокування роботи Ради Безпеки через вето одного з постійних членів, це питання може бути розглянуте Генеральною Асамблеєю. І в додатку до цієї резолюції розписана досить детальна процедура, як це має відбуватися.

Україні якраз і потрібно було скористатися цим механізмом, а не чекати, поки буде реформовано Раду Безпеки і Росію там позбавлять права вето.

Повна версія [тексту](#)

Директор військових програм
Центру Разумкова Микола СУНГУРОВСЬКИЙ

Зовнішня політика

НЕКОНТРОЛЬОВАНА ДІЛЯНКА КОРДОНУ З РОСІЄЮ НЕ ЗАВАДИТЬ БЕЗВІЗОВОМУ РЕЖИМУ УКРАЇНИ ТА ЄС

Нещодавно міністр закордонних справ України Павло Клімкін заявив, що встановлення безвізового режиму з ЄС можливе вже наступного року. Проте до цього українським чиновникам необхідно виконати досить значний об'єм роботи.

У боротьбі з корупцією відзначено позитив — створення Антикорупційного бюро. Але зараз в ЄС чекають конкретних результатів — оцінюватимуть, як працюють антикорупційні механізми. Якщо говорити в цілому, то в антикорупційній політиці у нас поки що найбільші проблеми. А це зумовлюватиме ситуацію і в інших сферах.

З низки пунктів ми добре просунулися вперед — це оцінили і в ЄС. Це безпека документів — біометричні паспорти. Позитив у тому, що ми створили механізми, структури і законодавство, які відкривають всі можливості перейти до безвізового режиму. Можна бути оптимістом і говорити, що до кінця року ми введемо безвізовий режим, але найімовірніше це буде питання наступного року.

А ось неконтрольована ділянка українсько-російського кордону, яка знаходиться на тимчасово непідконтрольній території Донбасу, не стане на заваді ухвалення рішення про безвізовий режим. В Україні на більшій частині вздовж кордонів ситуація досить оптимістична. А шматочок на Донбасі — один з проблемних моментів, але не гратиме вирішальної ролі.

Є проблеми, які потрібно вирішити, і з урахуванням цього ЄС може прийняти рішення про введення безвізового режиму. Рішення прийматиметься не через те, що ми отримаємо за всіма пунктами оцінки 5 балів, а за загальною сумою балів, тобто яким буде рівень прогресу.

Повна версія [тексту](#)

співдиректор програм зовнішньої
політики та міжнародної безпеки
Михайло ПАШКОВ

Економіка

ТОРГОВЕЛЬНА БЛОКАДА ПОВИННА ВРАХОВУВАТИ СТАНОВИЩЕ УКРАЇНЦІВ У КРИМУ

Взаємодія материкової України і Криму встановлюється рішеннями про врегулювання відносин з тими територіями, які непідконтрольні владі. Тому й закон про спеціальну економічну зону в Криму також був недієвою конструкцією. Такі закони взагалі не можуть бути застосовані, оскільки для того, щоб застосовувати якісь режими на території Криму, треба політично контролювати цю територію. А цього контролю немає.

Важко говорити наскільки дієвим є механізм економічної блокади Криму. Будь-які блокади — це інструмент, який впливає і на об'єкт, і на суб'єкт цих дій. Тобто українські громадяни, українські компанії також несуть від цього певні втрати. Я хочу сказати, що тут немає чіткого розмежування абсолютного добра і абсолютного зла. Це дуже складний інструмент, який має свої негативні наслідки.

Існують різні можливості впливу, і ми повинні їх вивчати, застосовувати різноманітні механізми,

зокрема ми повинні, скажімо, створювати якісь можливості для того, щоб нашим співгромадянам, які проживають на території Криму, певним чином полегшувати життя. Ми повинні створювати можливості, щоб люди могли купувати ті ж продукти на нашій території. Тобто ми повинні продумати ті оптимальні форми, які є одночасно показовими за впливом на кримську владу, і не завдавати надмірної шкоди тим людям, які не винні у всіх цих подіях.

Повна версія [тексту](#)

Науковий консультант з економічних
питань Центру Разумкова
Володимир СІДЕНКО

СВІТОВА ЕКОНОМІКА СУТТЄВО ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ФЕДЕРАЛЬНОЇ РЕЗЕРВНОЇ СИСТЕМИ США

Згідно з рейтингом компанії Bloomberg, найвпливовішими особами у світі визнані Джанет Еллен, яка очолює Федеральну резервну систему США, президент Китаю Сі Цзіньпін, глава компанії Apple Тім Кук.

Ім'я Джанет Еллен дійсно не на слуху і мало відоме, але це той випадок, коли вирішальним є не ім'я, а посада, яку вона займає. Федеральна резервна служба — це фактично американський центральний банк. І позиція його глави визначає монетарну й економічну політику США, а отже, монетарну й економічну політику у всьому світі. Стабільність долара, світове кредитування — все це без перебільшення неабиякою мірою залежить від позиції глави ФРС.

Друге місце у рейтингу говорить про збільшення ролі Китаю у світі. Правителів багато, а ось тих, хто увійде в історію, значно менше. І тим, що президент Китаю стоїть у цьому рейтингу вище Обама (6-е місце) і Меркель (9-е місце), підкреслюється

посилення позицій Піднебесної останніми роками і свідчить про те, що попри кризу китайське лідерство впритул наближається до американського.

Третє місце у списку — це певний реверанс у бік технологій. Звичайно, не можна заперечувати, що компанія Apple з року в рік демонструє позитивні результати і є інноваційним лідером. Але один із перших щаблів у списку Bloomberg говорить ще і про те, що технології змінюють світ, і з часом їхній вплив на економіку і політику лише посилюватиметься.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова
Василь ЮРЧИШИН

У РАЗІ НЕВИПЛАТИ БОРГУ РОСІЇ УКРАЇНУ МОЖЕ ОЧІКУВАТИ СУДОВА ТЯГАНІНА

Наприкінці 2015р. Україна повинна сплатити Росії 3 млрд. доларів.

З одного боку, відповідно до економічної логіки, платити все-таки треба, адже борг оформлений через Ірландську біржу. З іншого боку, цілком очевидно, що віддавати такі серйозні гроші країні-агресору було би, м'яко кажучи, дивним рішенням для нашої влади. Тим паче, у ситуації, коли не врегульовано статус самого боргу.

Відповідно Україну очікує тривала судова тяганина, тим паче, що Україна також має певні претензії до РФ. Тим паче, позиція України є конструктивною:

ми запропонували реструктуризацію, заздалегідь оголосивши її умови. У міжнародній практиці вітається, коли держава анонсує і пояснює свої вчинки та рішення. Україну у цьому плані міжнародні фінансові інститути повністю підтримують, тому мало ймовірно, що формальний дефолт України через відтермінування (не відмову, а саме відтермінування) виплат щось зміниться у ставленні міжнародних інвесторів.

Повна версія [тексту](#)

Директор економічних програм
Центру Разумкова Василь ЮРЧИШИН

Енергетика

ДЛЯ КОНКУРЕНТНОГО РИНКУ ГАЗУ ПОТРІБЕН ЕФЕКТИВНИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ РЕГУЛЯТОР

Ухвалений ще навесні закон визначає засади функціонування ринку природного газу України, заснованого на принципах вільної конкуренції, захисту прав споживачів і безпеки постачання, а також здатного до інтеграції з ринками держав європейського Енергетичного співтовариства, але, про системні зміни в газовій галузі казати передчасно.

Для створення повноцінного ринку лише вступу в дію цього закону недостатньо. Необхідно ще ухвалити низку законодавчих і нормативно-правових підзаконних актів. Насамперед треба ухвалити закон про національного регулятора. Без нормально функціонуючої комісії з регулювання газового і взагалі енергетичного ринку говорити про конкурентний і ефективний ринок не доводиться.

Повна версія [тексту](#)

Директор енергетичних програм
Центру Разумкова
Володимир ОМЕЛЬЧЕНКО

Соціальна політика

КВАЛІФІКОВАНІ УКРАЇНЦІ АКТИВНО ВІЙДЖАЮТЬ ЗА КОРДОН

В умовах інформаційної війни та термінологічної плутанини посадовці різних держав оприлюднюють різні дані стосовно кількості українців, які залишають країну.

Тому точну кількість українських заробітчан у Росії порахувати неможливо. Згідно офіційних даних Міністерства соціальної політики станом на середину серпня кількість людей, які виїхали за межі України, а саме в Росію — це 383 тис. громадян, які отримали статус біженців і 580 тис., які мають інший політичний статус — це за програмою переселення співвітчизників чи отримання тимчасового або постійного виду на проживання і т.п.

Російська міграційна служба говорить про те, що на території Росії на сьогодні перебуває 2 млн. 600 тис. українських громадян, із яких 1 млн. 100 тис. громадян отримали статус біженців.

Кількість громадян, які їдуть з України збільшується і це фіксують усі міжнародні спостерігачі та організації. Остання доповідь ООН говорить про те, що більше 67 країн приймають українських біженців. В основному приймають Білорусь і Росія. 94% біженців з України перебувають на території Росії.

Безумовно, виїжджають дуже кваліфіковані люди та мотивовані люди з активною життєвою позицією. На жаль до цього часу, питання зайнятості, ринку праці ніколи не були серед пріоритетних у державній політиці, тому наразі необхідна виважена міграційна політика.

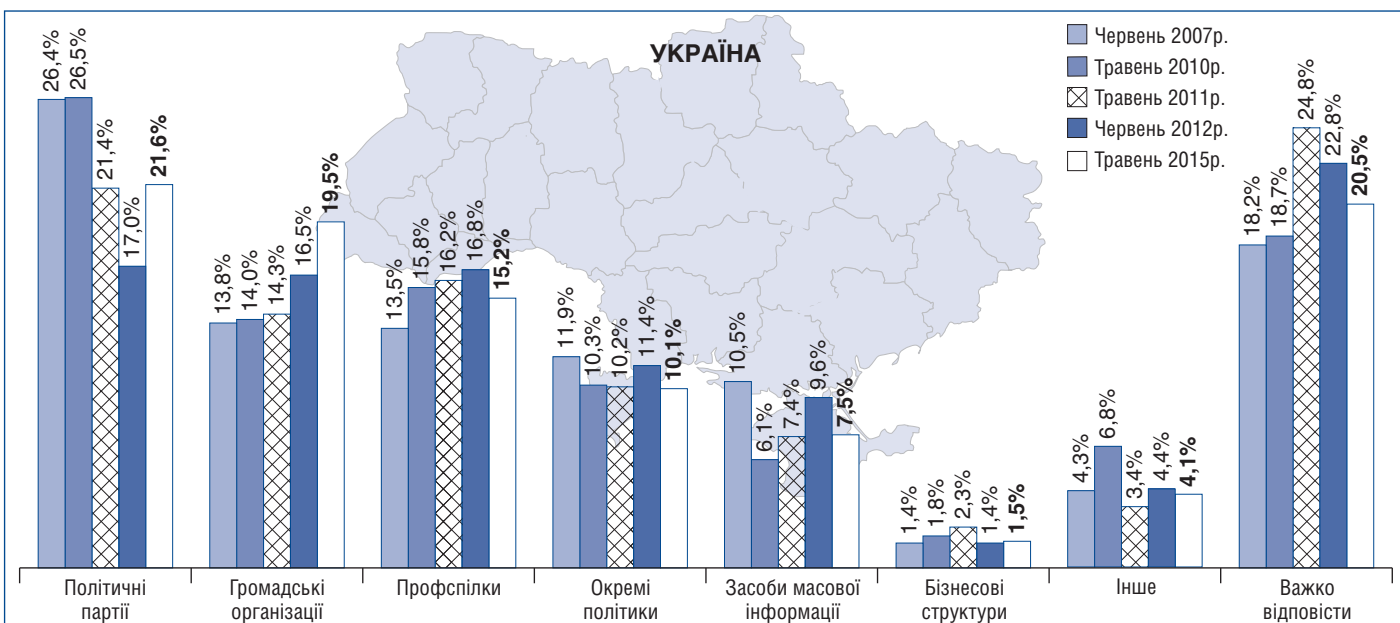
Повна версія [тексту](#)

Провідний експерт
соціальних і гендерних програм
Центру Разумкова Ольга ПИЩУЛІНА

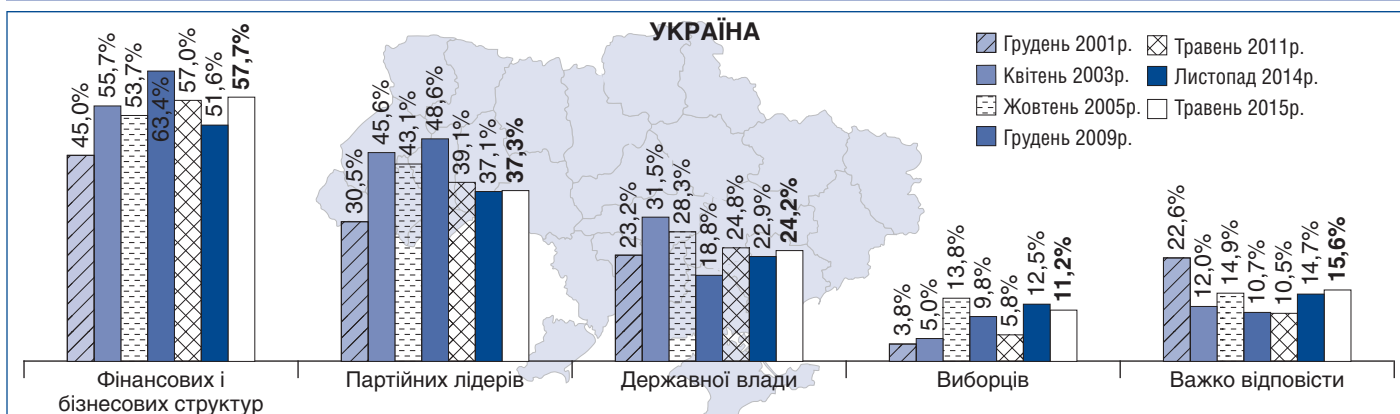

Напередодні місцевих виборів, що відбуватимуться на всій території України (за винятком АР Крим, т.зв. ДНР та ЛНР), вважаємо за доцільне ознайомити громадськість з деякими результатами соціологічних досліджень стосовно політичних партій та їх ролі в суспільних процесах. Докладно з результатами соціологічних досліджень, проведених Центром Разумкова, можна ознайомитися на сайті <http://www.razumkov.org.ua/ukr/socpolls.php>.

Хто в першу чергу має представляти Ваші інтереси в суспільних процесах? % опитаних

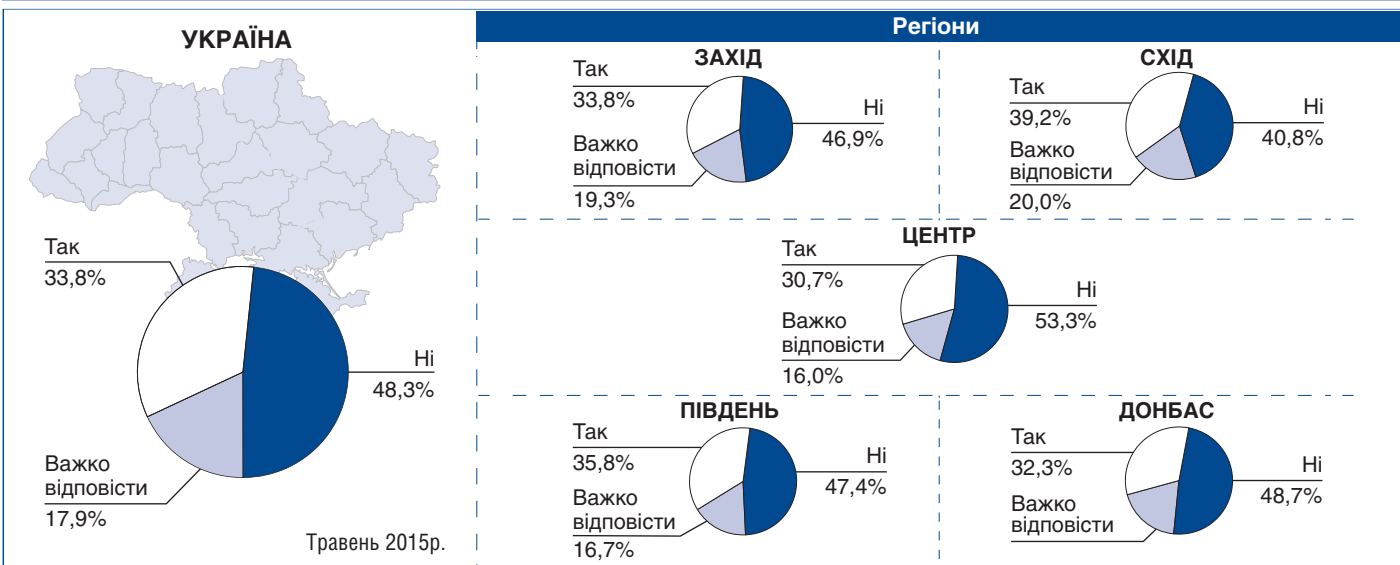

Чієм інтересам служать політичні партії в Україні?*

* Респондентам пропонувалося відзначити всі прийнятні варіанти відповіді.

Чи є в Україні партія, про яку Ви можете сказати, що вона представляє Ваші інтереси? % опитаних

Події Центру Разумкова

ЦЕНТР РАЗУМКОВА ВЗЯВ УЧАСТЬ У ВСЕСВІТНЬОМУ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ САМІТАХ АНАЛІТИЧНИХ ЦЕНТРІВ.

1-3 жовтня 2015р. у Мілані відбулися Всесвітній та Європейський саміти аналітичних центрів, організовані Програмою аналітичних центрів та громадянського суспільства Університету Пенсильванії (TTCSPP) та італійським Інститутом досліджень міжнародної політики (ISPI). У самітах взяли участь представники понад 90 провідних аналітичних центрів з більш як 50 країн світу.

Центр Разумкова на форумах представляли генеральний директор Анатолій Рачок та заступник генерального директора – директор політико-правових програм Ю. Якименко.

Ключовими проблемами для обговорення на Всесвітньому саміті були роль аналітичних центрів у формуванні стратегій урядів, міжнародних організацій та громадянського суспільства для пошуку відповідей на сучасні глобальні політичні та економічні виклики: боротьбу з тероризмом та зміцнення регіональної і глобальної безпеки, збалансування світового порядку, стимулювання економічного зростання і розвитку, досягнення Цілей Стійкого Розвитку.

На Європейському саміті увага зосереджувалася на специфічних викликах для європейських аналітичних центрів, а також на найбільш нагальних регіональних проблемах.

Представники Центру Разумкова взяли участь у загальних дебатах на Світовому саміті, виступили з презентацією на панелі “Криза безпеки та економічна криза в Європі” на Європейському саміті (текст виступу Ю. Якименка [див. за посиланням](#)), обмінялися думками та обговорили перспективи співпраці з колегами з провідних аналітичних центрів різних країн світу.

Докладно див. [матеріали](#) та [фотогалерею](#).

УЧАСТЬ У СЕМІНАРІ “ПОЛІТИКА ПРЯМИХ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ”

З 21 по 25 вересня 2015р. експерт економічних програм Центру Разумкова Катерина Маркевич взяла участь у семінарі “Політика прямих іноземних інвестицій”, що проходив у Joint Vienna Institute (м. Відень, Австрія).

У роботі семінару брали участь представники директивних органів, що займаються політикою у сфері прямих іноземних інвестицій (ПІІ), представники агентств з питань залучення інвестицій та приватизації, науковці та представники неурядових організацій.

Семінар було присвячено ролі ПІІ у забезпеченні економічного зростання та структурних змін

в економіці. Особливу увагу було приділено теоретичним і практичним аспектам залучення ПІІ в країни Центральної, Східної та Південно-Східної Європи.

Під час роботи семінару Катериною Маркевич було презентовано матеріал з питань поточної ситуації у сфері залучення ПІІ в Україну, інвестиційного клімату та стимулювання надходження ПІІ на найближчу перспективу.

ПРО ПІДСУМКИ КОМІТЕТСЬКИХ СЛУХАНЬ НА ТЕМУ “УГОДИ ПРО РОЗПОДІЛ ПРОДУКЦІЇ ЯК МЕХАНІЗМУ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ З МЕТОЮ ЗБІЛЬШЕННЯ ВИДОБУТКУ ВУГЛЕВОДНІВ В УКРАЇНІ”

23 вересня 2015р. у Комітеті Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки відбулися слухання з висвітлення перспектив застосування угоди про розподіл продукції як механізму залучення інвестицій з метою збільшення видобутку вуглеводнів в Україні. Основними учасниками слухань були парламентарі, представники міністерств, керівники профільних вітчизняних компаній, галузеві науковці та експерти, а також представники засобів масової інформації. Від Центру Разумкова у даних слуханнях взяв участь провідний експерт енергетичних програм В. Логацький.

Детальніше з підсумками Комітетських слухань можна ознайомитись [за посиланням](#):

АНАЛІТИЧНА ДОПОВІДЬ “ПЕРСПЕКТИВИ ВИХОДУ УКРАЇНИ НА РИНКИ ВИСХІДНИХ КРАЇН”

24 вересня 2015р. вийшла друком аналітична доповідь авторства Катерини Маркевич, Володимира Сіденка, Василя Юрчишина “Перспективи виходу України на ринки висхідних країн”

Детальніше з аналітичною доповіддю можна ознайомитись [за посиланням](#):

УЧАСТЬ У ГРОМАДСЬКОМУ ОБГОВОРЕННІ ПРОЕКТУ ЗМІН ДО КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

5 жовтня 2015р. в м.Харкові науковий консультант з правових питань Центру Разумкова Віктор Мусіяка взяв участь у обговоренні проекту змін до Конституції, затвердженого Конституційною комісією. У обговоренні також взяли участь представники суддівського корпусу з Харківської, Дніпропетровської, Донецької та Луганської областей, адвокати, науковці, представники інститутів громадянського суспільства.

Віктор Мусіяка та суддя Львівського окружного адміністративного суду Володимир Кравчук презентували проект змін до Конституції України в частині правосуддя.